

[Aksel Larsen.]

vore repræsentationer skulle kunne bo under samme tag.

Ja, der var i øvrigt en hel del detaljer, som jeg ganske godt kunne udtale mig om, men af de grunde, jeg var inde på i mine indledende bemærkninger, vil jeg lade dem ligge her ved første behandling. Jeg tror, det vil være formålstjenligt, at vi så hurtigt som muligt får lovforslagene i udvalg, at udvalget kommer til at arbejde; så kan vi se, hvad der kommer ud af det, og så kan man ved anden behandling gå ind på de detaljer, hvorom der ikke måtte være opnået enighed i udvalget. Det er muligt, vi når til enighed om alle detaljer, jeg ved det ikke, men i hvert fald, jeg vil foretrække at vente med at komme ind på detaljerne til anden behandling. Jeg tror, jeg kan tilsige mit partis velvilje over for lovforslagene. Vi vil med en sådan velvilje gå ind i udvalgsarbejdet, men naturligvis bliver udvalgsarbejdets resultater bestemmende for vor stilling ved anden og tredje behandling.

Rimstad: På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til de foreliggende lovforslag, som vi i det store og hele finder vel overvejede, og hvis grundige gennemarbejdning vi værdsætter.

Der har været talt en del om de ekstraudgifter, som lovforslagene vil medføre, og fra kommissionsarbejdet foreligger der mindretalsudtalelser fra venstre og de konservative, der ønsker forskellige indskrænkninger i udenrigstjenesten, for at de foreslåede udvidelser af erhvervstjenesten ikke skal blive for byrdefulde. Ud fra den betragtning, at udgifterne til den samlede udenrigstjeneste ikke på nogen måde kan siges at være overdimensioneret i forhold til vort lands internationale position og i særlig grad i forhold til vor meget betydelige udenrigshandel, kan vi ikke være enige med denne mindretalsudtalelse.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft nævnte i denne forbindelse tre veje, ad hvilke besparelser kunne nås, nemlig rationaliseringer, forældede udgifters bortfald og det nordiske samarbejde. Vi kan naturligvis kun være interesseret i, at landets udenlandske repræsentationer drives så rationelt som muligt, og vi regner da også

med, at rationaliseringer løbende finder sted; men vi tror ikke meget på, at man på én gang kan spare beløb af betydning ad de tre nævnte veje, uden at det går ud over repræsentationernes arbejde og formål. Vi er uinteresserede i, at Danmarks ansigt udadtil får et lurvet præg, når forskellen mellem det lurvede og det ikke-lurvede kun er småpenge set i sammenligning med det samlede statsbudget. Specielt med henblik på det nordiske samarbejde forventer vi større effektivitet i udenrigstjenesten fremfor besparelser til understregning af et fattigdomspræg, som vil være meget uheldigt på dette sted.

Vi ønsker derimod, at der i forbindelse med udvidelsen af erhvervstjenesten må blive taget skridt til, at hele erhvervslivet kan få den fulde gavn af det arbejde, der her skal udføres og bekostes. Efter vor opfattelse tilgodeser de foreliggende lovforslag ikke en indsats her i tilstrækkelig grad. Vi er klar over, at udenrigsministeriet med mellemrum offentliggør lister med navne på udenlandske firmaer, som søger danske forbindelser, og at både Industrirådet og Grosserer-Societetet har visse oplysninger fra udenrigsministeriet til gengæld for deres meddelelser, men dette synes ikke tilstrækkeligt for hele den danske eksportverden. Når erhvervstjenesten nu får den stærkt tiltrængte udbygning, må det materiale, som fremskaffes, også på en let og arbejdsbesparende måde gøres tilgængeligt for den eksport, af hvis omfang produktionen og dermed vor levestandard er afhængig.

I denne forbindelse vil jeg gerne understrege, at det er af stor betydning, at de generelle rapporter fra handelsattachéerne er udarbejdet på et ensartet grundlag, og at de indeholder udtømmende oplysninger om markedforholdene, handelsstatistikkerne, toldtarifferne, liberaliseringsgraden, valutaforholdene og priserne og en hel række andre forhold. For os, der til daglig arbejder med disse ting, står det helt klart, at der fra udenrigsministeriet endnu kan gøres et stort arbejde for at få disse oplysninger frem på rigtig måde og til rette tid. Det er blevet bedre i de senere år, men der mangler stadig noget. Jeg vil henstille til den højtærede udenrigsminister at undersøge mulighederne for en mere direkte kontakt med eksporterhvervene end den, der